

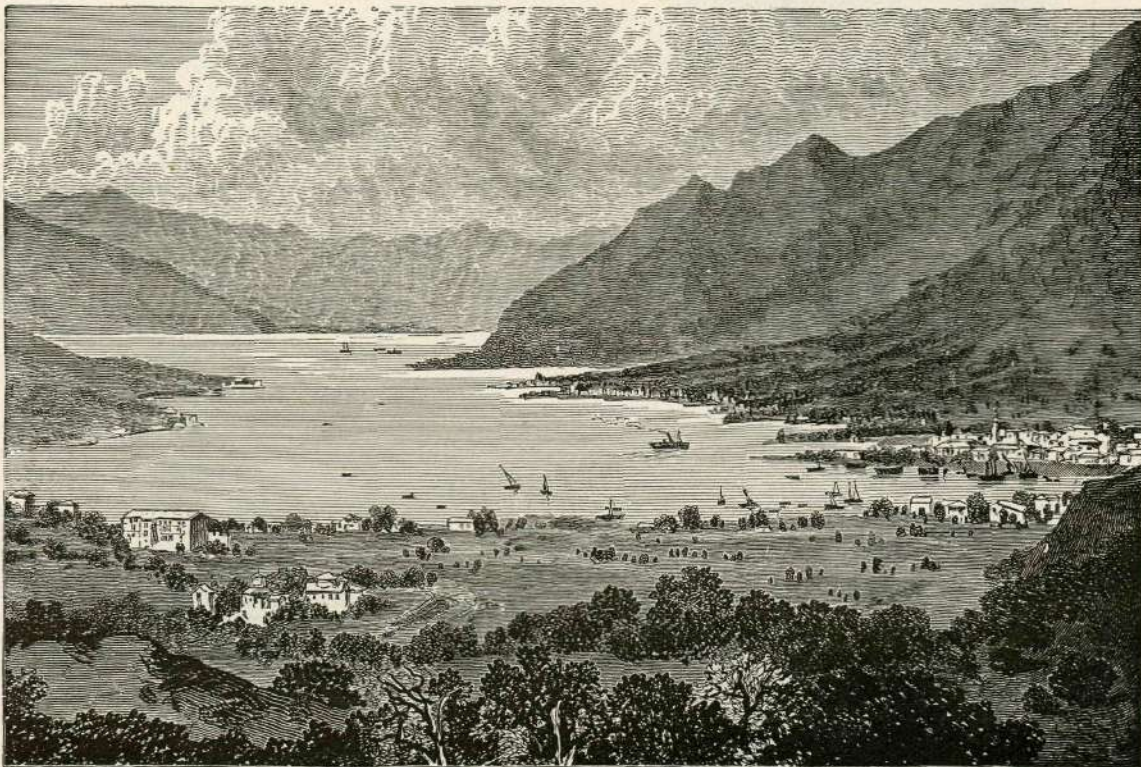
Če je mislil Kuropatkin res iti osvobojevat Port Artur, se mu je ta načrt seveda ponesrečil. Tudi Kurokijeve armade, katera ga izkuša odrezati, ni mogel streti. Ravno tako so se pa ponesrečili vsi pozikusi Japoncem, ki so hoteli Kuropatkina zajeti, obkoliti in uničiti. Bila je prva bitka, v kateri sta si oba sovražnika stala nasproti približno enako močna. Izgube so bile velikanske. Japonski maršal Ojama je poročal, da so Rusi samo ob reki Šaho izgubili 10.550 mrtvih, 500 vjetih, 45 topov, 6920 granat, 5474 pušk in 78.000 patronov, Japonci pa 15.879 mož. Izgube v celi bitki so pa seveda še mnogo večje.

General Nogi je dobil na pomoč precejšnje čete, da oblega Port Artur z vedno večjo silo. A vendar

niti v lčan. Vedno naprej so prodirali Japonci Trikrat so prišli celo do obzidja utrdbe. Toda bili so skoraj uničeni vsled goste toče krogelj iz pušk in brzostrelnih topov. Morali so se umakniti Japonci so se ustavljali še pri obkoku silnim ruskim napadom. Obenem je prišla na pomoč od severa ena divizija od Golobjega zaliva, toda ni mogla dospeti do ruskih jarkov vsled strašnega streljanja pomorskih topov iz ljaotješanske utrdbe.

To je ena epizoda iz te strašne žaloigre, ki se igra ob utrdbah portarturskih.

General Veličko, katerega sliko vidijo čitatelji v zadnji številki „Dom in Sveta“, in ki se je vrnil v Evropo za nekaj časa, hvali previdnost in energijo

BOKA KOTORSKA.

(GLEJ STR. 670.)

se je Rusom posrečilo, da so zopet vzeli Japoncem več utrdb, katere so bili ti že zasedli. Splošni veliki napad 26. septembra je bil odbit. O njem pripovedujejo Kitajci, ki so ušli iz blokade, da so imeli Japonci pri tem izgube 30.000 mož. Glavni napad se je pričel na zahodu in severozahodu in sicer s streljanjem iz topov na pozicijah od Golobjega zaliva do Takušana. Pozneje so prodirali Japonci od Svišigina. Po hudih bojih so zavzeli en streliški jarek za drugim. Japonci so drli proti ruskim bajonetom. Boj se je bil prsi ob prsi in jarki so se polnili z mrlíci. Dolgo se je ustavljaj obkop pred utrdbo, toda po večkratnem naskoku se je morala posadka umak-

Kuropatkinovo, ki je poln upanja na srečen izid voj-ske. Kuroki je naredil po njegovi sodbi veliko napako, ko zmage ob Jalu ni uporabil za zasledovanje Rusov. Prehitel bi bil Ruse sredi med pripravami ter bi jih bil uničil. Sploh pa Kuropatkin pravi, da se stari Kuroki jako rad „vreže“. Kuropatkin je s tem, da je Ojami ponudil bitko pri Penziku, le nameraval Ojamo zaposliti ter Japonce prisiliti, da vzemó čete od Port Arturja; tako je bilo mogoče Steslju prosteje dihati. Kakor hitro bo prišlo baltiško brodovje v Vzhodno Azijo, se mora obrniti vojna sreča, ker bi celo po padcu Port Arturja, kar pa ni verjetno, to brodovje odrezalo zveze med japonsko armado